

"Під вибухом, — писав Антон Семенович, — я зовсім не розумію такого положення, щоб під людину підкласти динаміт, підпалити і самому тікати, не чекаючи, поки людина злетить у повітря. Я маю на увазі раптову дію, яка перевертає всі бажання людини, всі її прагнення". [1, с. 458].

В сучасній педагогіці вже виключений елемент природності, «вибух» спеціально організовується і прямує. Цей вид діяльності в перевихованні вельми складний, вимагає великої підготовчої роботи.

Метод «вибуху» здійснюється в двох варіантах. Одномоментний «вибух» комплексного характеру протікає в невеликий відрізок часу, але впливає руйнуючи на весь комплекс важковиховуваності. Проте в практиці метод «вибуху» може бути розтягнутий в часі.

Частіше за все важкий підліток підпадає під концентрований вплив неприємних вражень: двійки, виклик батьків в навчальний заклад, обговорення на педагогічній нараді, виклик в комісію у справах неповнолітніх і т.п. . Звичайно, все це створює «вибух». Але перш за все такий «вибух» носить негативний характер.

В навчальному ж закладі при «вибуху» звичайно переважають негативні емоції, а спосіб життя мало змінюється. Тоді і діють по законах збереження доміанти: висаджений стереотип відновлюється в колишньому вигляді, якщо умови життя залишаються незмінними. Цим і пояснюється мала ефективність методу «вибуху» в практиці.

Суть методу «вибуху» полягає в тому, що при несподіваному збігу обставин підліток опиняється в критичній ситуації, коли конфлікт досягає найбільшої гостроти і встає невідкладне питання, як бути далі. Відбувається щось на зразок стихійного природного бунту в підлітку. «Вибух» знищує конфліктний тип поведінки, а потім обов'язково повинна проводитися система роботи по вихованню корисних звичок, позитивних якостей. Якщо слідом за «вибухом» не буде організовано все життя підлітка на нових початках, можливо повернення до колишнього типу поведінки.

От чому педагог, використовуючи емоційний стан важкого підлітка, повинен абсолютно чітко організувати подальший процес перевиховання.

Список використаних джерел:

1. Макаренко А.С. Педагогические сочинения: В 8-ми т. Т. 3 / Сост.: Л.Ю.Гордин, А.А. Фролов. – М.: Педагогика, 1984. – 512 с.
2. Соціальна допомога дітям. - М., 1994. - С. 86

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

Шило К.М.

Полтава, Україна

Важливим завданням функціонування сучасної системи освіти є безперервне формування здатності кожного суб'єкта до самовдосконалення та саморозвитку шляхом свідомого і активного набуття нового соціального досвіду, формування здібності до самостійного засвоєння нових знань та умінь.

Реалії сьогодення вимагають прогресу суспільства, що є неможливим без створення якісної та сучасної системи освіти, а соціально-економічний

розвиток держави на пряму залежить від здатності забезпечити високий рівень освіти своїх громадян. Для прискорення еволюції суспільства необхідно створити сприятливі умови задля інтеграції та впровадження інновацій в освіту і модернізувати освітню систему на головних засадах економіки. Інтеграція України у систему Європейського Союзу загострює конкуренцію на ринку праці, де головна вимога це навчання не лише вузькоспеціалізованого фахівця, а професіонала, який здатний до самоосвіти та творчої самореалізації, розуміючий своє професійне призначення та сприймаючи інноваційну діяльність як важливий пріоритет свого розвитку та має здатність і готовий до постійного розвитку та оновлення.

Управління інноваційною діяльністю в закладах освіти складається із розробки та впровадження новаторських підходів, технологій, програм і методів навчання з метою поліпшення якості освіти та досягнення кращих результатів отриманих від навчання.

Характерна ознака сучасної педагогіки є відкритість всьому новому. У діяльності педагогів важливу роль відіграє творчий підхід та винахідливість, всеціле прагнення до розроблення та упровадження цікавих та креативних ідей. Творча складова професії педагога у постійно мінливих умовах сучасної освіти є важливим атрибутом. Конкуренція між освітніми закладами та Інтернет-простором, популярні блогери, пізнавальні канали в соціальних мережах вимагає від педагога творчого рішення, яке надасть відповідь на конкретні потреби вихованця та спонукатиме його до подальшого пізнання та як результат сприятимуть зростанню привабливості закладів освіти та особистості педагога. Інноваційна педагогічна діяльність заснована на осмисленні практичного педагогічного досвіду та цілеспрямованої педагогічної діяльності, зорієнтована на зміну та розвиток освітнього процесу з метою досягнення вищих результатів, одержання нового знання, формування якісної педагогічної практики [1].

Інноваційна діяльність в освіті означає застосування новаторських підходів, ідей та технологій для поліпшення процесу навчання і досягнення кращих результатів. Це включає в себе впровадження нових методик, технологій, програм та педагогічних підходів, які сприяють підвищенню якості освіти і розвитку учнів. Основні аспекти інноваційної діяльності в освіті включають:

Використання нових технологій: Застосування комп'ютерів, планшетів, інтерактивних дошок, програмного забезпечення для навчання та інших технологій, що полегшують доступ до знань і сприяють активному залученню учнів до навчального процесу. Стимулювання творчого потенціалу студентів через впровадження методів активного навчання, проблемного навчання, проєктної діяльності, які дозволяють учням розвивати свої вміння та навички, розвивати критичне мислення та здатність до самостійного розв'язання завдань. Зосередження уваги на індивідуальні потреби кожного здобувача освіти, враховувати їхні інтересів та здібності, надання можливості вибору навчального матеріалу, методів роботи та оцінювання.

Список використаних джерел:

1. Гомеля Н. С. Упровадження інноваційних педагогічних технологій в освітній процес ЗДО. URL: <https://vseosvita.ua/library/z-dosvidu-provedenna-tizniv-komisij-179470.htm>

**МІЖНАРОДНИЙ ПРОЄКТНИЙ МАРКЕТИНГ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ
АНАЛІЗ НАЦІОНАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ БІЗНЕС-
СПІЛКУВАННЯ**

*Школяр С.П.
Полтава, Україна*

Аналізуючи процес підготовки менеджерів в сфері міжнародного проєктного маркетингу можна констатувати, що сам міжнародний маркетинг є одним з найважливіших напрямків розвитку бізнес-середовища, і при своїй відносній виокремленості вимагає постійного залучення нових інноваційних методик у практиці та науці маркетингу, набуваючи відносну самостійність. Цьому сприяє інтенсифікація міжнародного співробітництва економічних суб'єктів і посилення впливу маркетингового управління (менеджменту) на їхню міжнародну діяльність. За великим рахунком безперечно можливо правомірно говорити, що міжнародний маркетинг являється «вищою школою» маркетингу, а сучасна підготовка майбутніх менеджерів до маркетингової діяльності потребує системного дослідження, проєктного підходу до апробації та реалізації новітніх освітянських технік та технологій на базі стандартів національного та міжнародного рівня з урахування стратегічних програм розвитку глобалізованого світу, зокрема в свій час визначених у плані дій щодо сталого розвитку, прийнятому ООН на Міжнародній конференції з довкілля і розвитку.

Системний та проєктний підходи викликають необхідність визначення змісту міжнародного маркетингу та його ролі в підвищенні ефективності підприємницької діяльності в умовах посилення конкурентної напруженості міжнародного бізнес-середовища і забезпечення багатопланових економічних інтересів учасників ринку на основі наперед заданих проєктних показників. Він як елемент виробничих відносин різних економічних систем набуває специфічних рис і відтінків в управлінських, менеджерських, проєктних проявах, що сприяє більш повному задоволенню економічних інтересів учасників бізнесу в умовах інтеграції [1, С. 84], і може бути визначений як міжнародний проєктний маркетинг.

На сьогодні існує багато невизначеностей, щодо сутності міжнародного маркетингу й особливостей застосування маркетингових технологій у практиці інтегрованого бізнесу, залежно від етапу економічного розвитку та соціальних потреб і мотивацій нового суспільства [1, С. 123], тих самих особливостей національної самосвідомості окремих його представників, особистостей, їх груп, пов'язаних з певними частинами, територіями, країнами глобалізованого світу, історично сформованими на них проявами ментального егрегору, що відрізняє характеристики тотальної поведінкової сутності людей, людського капіталу, наприклад, колективного